

ร่าง
พระราชบัญญัติ
สถาบันประเมินและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลและบริการสุขภาพ
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยสถาบันประเมินและรับรองคุณภาพ
โรงพยาบาลและบริการสุขภาพ

.....
.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสถาบันประเมินและรับรอง
คุณภาพโรงพยาบาลและบริการสุขภาพ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“โรงพยาบาล” หมายความว่า สถานบริการสุขภาพซึ่งให้บริการตรวจวินิจฉัยโรค
รักษาพยาบาล และบริการสุขภาพอื่นๆ โดยผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพซึ่งทำงานร่วมกันใน
ลักษณะสหสาขาวิชาชีพ และมีเตียงไว้รับผู้ป่วยตามความเหมาะสม

“บริการสุขภาพ” หมายความว่า บริการต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของบุคคล
ครอบครัว ชุมชน และสังคม ครอบคลุมการให้บริการสร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค ดูแลรักษา และ
ฟื้นฟูสมรรถภาพ

“คุณภาพบริการ” หมายความว่า การให้บริการสุขภาพแก่ผู้รับบริการอย่างปลอดภัย และสอดคล้องกับสภาพปัญหาสุขภาพหรือความต้องการที่จำเป็นของผู้รับบริการ บนพื้นฐานของ มาตรฐานวิชาชีพ ความเหมาะสม ความคุ้มค่า การเคารพในสิทธิและศักดิ์ศรีของผู้รับบริการ

“การประเมินคุณภาพ” หมายความว่า การประเมินองค์ประกอบต่างๆ ที่มีผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ของคุณภาพและความปลอดภัยในการให้บริการสุขภาพ ทั้งในส่วนของปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์ โดยเปรียบเทียบกับข้อกำหนดเชิงระบบ มาตรฐานวิชาชีพ กฎระเบียบ และความคาดหวังของผู้เกี่ยวข้อง อย่างสอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ของสถานบริการสุขภาพแต่ละ แห่ง ส่งผลให้มีการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

“การรับรองคุณภาพ” หมายความว่า การรับรองว่าสถานบริการสุขภาพ โรงพยาบาลและบริการสุขภาพมีองค์ประกอบของการปฏิบัติงานและการพัฒนาคุณภาพที่มั่นใจว่า จะให้บริการที่มีคุณภาพ โดยมีความเสี่ยงน้อยที่สุด

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันประเมินและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลและบริการ สุขภาพ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสถาบันประเมินและรับรองคุณภาพ โรงพยาบาลและบริการสุขภาพ

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสถาบันประเมินและรับรองคุณภาพ โรงพยาบาลและบริการสุขภาพ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

การจัดตั้ง วัตถุประสงค์ และอำนาจหน้าที่

มาตรา ๕ ให้สถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล สถาบันวิจัยระบบ สาธารณสุข เป็นสถาบันประเมินและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลและบริการสุขภาพตาม พระราชบัญญัตินี้ และให้มีชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “Healthcare Accreditation Institute”

มาตรา ๖ ให้สถาบันเป็นนิติบุคคล เป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วน ราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมาย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) กระตุ้นและส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพโรงพยาบาลและบริการสุขภาพ โดยใช้ การประเมินจากภายนอก ร่วมกับการรับรองคุณภาพที่โปร่งใส เป็นกลาง

(๒) เป็นศูนย์รวมองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาคุณภาพของโรงพยาบาลและบริการสุขภาพ โดยการรวบรวม สนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาวิจัย จัดทำแนวทางปฏิบัติและให้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่จำเป็น สร้างช่องทางการเผยแพร่ที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานต่างๆ เพื่อการปรับปรุงระบบที่จำเป็น

(๓) พัฒนาศักยภาพของกลไกต่างๆ ที่มีอยู่ให้สามารถทำงานประสานสอดคล้องกันในการส่งเสริมและกำกับการพัฒนาคุณภาพโรงพยาบาลและบริการสุขภาพ

(๔) สร้างระบบสารสนเทศเชิงเปรียบเทียบเพื่อใช้ติดตามการพัฒนาคุณภาพและระดับคุณภาพของโรงพยาบาลและบริการสุขภาพต่างๆ รวมทั้งเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการเลือกใช้บริการแก่ผู้บริโภค

(๕) สร้างความรู้ความเข้าใจ ให้การสนับสนุนโรงพยาบาลและบริการสุขภาพในการพัฒนาคุณภาพและความปลอดภัย โดยมุ่งเน้นที่การปรับปรุงและออกแบบระบบเพื่อประโยชน์ในการป้องกันปัญหา

(๖) เป็นตัวแทนของรัฐบาลในการสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศในด้านการพัฒนา การประเมิน และรับรองคุณภาพโรงพยาบาลและสถานบริการสุขภาพ

มาตรา ๗ กิจการของสถาบันไม่ต้องตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยประกันสังคมและกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ทั้งนี้ ผู้อำนวยการ พนักงานและลูกจ้างของสถาบันต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยประกันสังคมและกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจค้ำประกันหนี้เงินกู้หรือหนี้ใด ๆ ของสถาบันได้ เสมือนสถาบันเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน

มาตรา ๘ ให้สถาบันมีอำนาจกระทำการต่าง ๆ ภายในวัตถุประสงค์ตาม มาตรา ๖ และอำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) ดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบายของคณะกรรมการ

(๒) กำหนดมาตรฐานสำหรับโรงพยาบาลและบริการสุขภาพต่างๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและการประเมิน

(๓) ประเมินและออกประกาศนียบัตรรับรองคุณภาพให้แก่โรงพยาบาลและบริการสุขภาพ

(๔) ขึ้นทะเบียนบุคคลและหน่วยงานภายนอกที่ปฏิบัติหน้าที่ให้แก่สถาบัน

(๕) ให้ทุนสนับสนุนกิจกรรมหรือโครงการวิจัย เพื่อวัตถุประสงค์การพัฒนาคุณภาพโรงพยาบาลและบริการสุขภาพ

(๖) วางระบบรายงาน และจัดทำแนวทางป้องกันเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์จากการได้รับบริการสุขภาพ เพื่อส่งเสริมให้เกิดความปลอดภัยในการดูแลผู้ป่วย

(๗) จัดระบบข้อมูลข่าวสารด้านการพัฒนาคุณภาพ และให้บริการข้อมูลข่าวสารแก่หน่วยงานของรัฐ เอกชน และสาธารณชนด้านการพัฒนาคุณภาพและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลและบริการสุขภาพ

(๘) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินต่างๆ รวมทั้งก่อตั้งสิทธิและทำนิติกรรมสัญญาหรือข้อตกลงใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน

(๙) ทำความตกลงและร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานในประเทศและต่างประเทศ ในกิจการที่เกี่ยวกับการพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลและบริการสุขภาพ

(๑๐) ว่าจ้างหรือมอบให้บุคคลใดประกอบกิจการส่วนหนึ่งส่วนใดของงานของสถาบันหรืองานอื่นใดเพื่อประโยชน์แก่กิจการของสถาบัน

(๑๑) ถือหุ้นส่วนหรือเข้าเป็นหุ้นส่วนร่วมกิจการกับบุคคลอื่น เพื่อประโยชน์แก่การดำเนินงานของสถาบัน

(๑๒) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบัน

มาตรา ๙ ทุนและทรัพย์สินของสถาบันมีดังต่อไปนี้

(๑) เงินและทรัพย์สินในส่วนที่ได้รับโอนจากสถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข

(๒) เงินที่รัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนประเดิม

(๓) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสมเป็นรายปี

(๔) เงินอุดหนุนจากภาคเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรอื่น รวมทั้งจากต่างประเทศ หรือองค์กรระหว่างประเทศ และเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้

(๕) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินการ

(๖) ดอกผลของเงินรายได้จากทรัพย์สินของสถาบัน

เงินทุนประเดิมตาม (๒) และเงินอุดหนุนตาม (๓) นั้น รัฐบาลพึงจัดสรรให้แก่สถาบันโดยตรงเป็นจำนวนที่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน

รายได้ของสถาบันไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๐ ทรัพย์สินของสถาบันไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีและบุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับสถาบันในเรื่องทรัพย์สินของสถาบันมิได้

มาตรา ๑๑ บรรดารายได้และทรัพย์สินของสถาบันจะต้องจัดการเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบัน

หมวด ๒

การบริหารและการดำเนินงาน

มาตรา ๑๒ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการสถาบัน ประเมินและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลและบริการสุขภาพ” ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ ซึ่งแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ ทางด้านการบริหาร การแพทย์และสาธารณสุข หรือการพัฒนาและรับรองคุณภาพ และไม่เป็นข้าราชการที่มีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนสองคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข และ เลขาธิการสำนักงานประกันสุขภาพแห่งชาติ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินเก้าคน ซึ่งแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และความชำนาญเป็นที่ประจักษ์ในด้านการพัฒนา ประเมินและรับรองคุณภาพ ด้าน การแพทย์และสาธารณสุข ด้านการบริหาร ด้านสังคม และด้านสื่อสารมวลชน

(๔) ผู้อำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการโดยตำแหน่ง

ให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยการเสนอแนะของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๓ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องมี คุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษ สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหาร ท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรค การเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๕) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสถาบัน หรือที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญที่มี สัญญาจ้างกับสถาบัน

ความใน (๑) มิให้ใช้บังคับแก่กรรมการชาวต่างประเทศซึ่งสถาบันจำเป็นต้อง แต่งตั้งตามข้อผูกพัน หรือมีคุณสมบัติดีเด่นอันเหมาะสมกับงานของสถาบัน

มาตรา ๑๔ ประธานกรรมการและกรรมการของสถาบันจะต้องไม่ประกอบกิจการ

ซึ่งมีสภาพเป็นการแข่งขันกับกิจการของสถาบัน หรือเป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับสถาบัน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่เป็นผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้เป็นประธานกรรมการหรือกรรมการในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่สถาบันเป็นผู้ถือหุ้น

มาตรา ๑๕ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของสถาบัน และโดยเฉพาะมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) ออกข้อบังคับว่าด้วยการจัดแบ่งส่วนงานของสถาบัน และข้อบังคับว่าด้วยการปฏิบัติงานของสถาบัน
 - (๒) ออกข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานของบุคคลของสถาบันเกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่งอัตราเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการและสิทธิประโยชน์เรื่องอื่น ๆ การบรรจุ การแต่งตั้ง การให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง การออกจากงาน วินัย การลงโทษทางวินัย การร้องทุกข์และการอุทธรณ์การลงโทษของพนักงานและลูกจ้าง
 - (๓) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สินของสถาบัน
 - (๔) ออกข้อบังคับว่าด้วยอัตราเงินเดือนและสิทธิประโยชน์อื่น การคัดเลือก การแต่งตั้ง และการออกจากตำแหน่งของผู้บริหาร รวมทั้งอำนาจหน้าที่ของผู้บริหาร และการมอบให้ผู้อื่นรักษาการแทนหรือปฏิบัติงานแทนผู้บริหาร
 - (๕) อนุมัติแผนงานหลักของสถาบัน
 - (๖) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีของสถาบัน
 - (๗) ออกข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรา ๖ และมาตรา ๘
- ข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนดขึ้น ถ้ามีการจำกัดอำนาจผู้บริหารในการทำนิติกรรมกับบุคคลภายนอกไว้ประการใด ให้ประกาศข้อบังคับเช่นนั้นในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๖ ให้ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระปกติอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

เพื่อความต่อเนื่องในการทำหน้าที่ของคณะกรรมการ ให้มีการสรรหาและแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหนึ่งในสามทุกๆ ปี โดยให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิชุดแรก หนึ่งในสามมีวาระหนึ่งปี อีกหนึ่งในสามมีวาระสองปี และอีกหนึ่งในสามมีวาระสามปี

ในกรณีที่กรรมการตามวาระหนึ่งและวาระสองพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้พ้นจากตำแหน่ง

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวาระหนึ่งและวาระสอง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๖ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ หรือกระทำการอันมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔
- (๔) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องต่อหน้าที่

มาตรา ๑๘ การประชุมคณะกรรมการทุกคราวต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๙ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความเชี่ยวชาญให้เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการ และมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

การประชุมคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๐ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ที่ปรึกษา และอนุกรรมการ ได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๑ ให้สถาบันมีผู้อำนวยการคนหนึ่ง
คณะกรรมการเป็นผู้มีอำนาจสรรหา แต่งตั้ง และถอดถอนผู้อำนวยการ
หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหาผู้อำนวยการ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของ
คณะกรรมการ

มาตรา ๒๒ ผู้อำนวยการต้องเป็นผู้สามารถทำงานให้แก่สถาบันได้เต็มเวลา และต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์ในวันที่ได้รับการแต่งตั้ง
- (๓) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำหรือลูกจ้างของทางราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจ ข้าราชการการเมืองหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

- (๔) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์เหมาะสมกับ
กิจการของสถาบันตามที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๖ และมาตรา ๘
- (๕) ไม่มีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๓ (๒) (๓) (๔) (๕)
- (๖) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับสถาบัน

มาตรา ๒๓ ให้ผู้อำนวยการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับ
แต่งตั้งใหม่อีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ออกตามกรณีที่กำหนดไว้ในข้อตกลงระหว่างคณะกรรมการกับผู้อำนวยการ
- (๔) คณะกรรมการให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย

หรือหย่อนความสามารถ

(๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๒๒

มติของคณะกรรมการให้ผู้อำนวยการออกจากตำแหน่งตาม (๔) ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการเท่าที่มีอยู่โดยไม่นับรวมผู้อำนวยการ

มาตรา ๒๔ ผู้อำนวยการมีหน้าที่บริหารกิจการของสถาบันให้เป็นไปตาม
วัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของสถาบัน และตามนโยบาย ข้อบังคับ และระเบียบที่คณะ
กรรมการกำหนด กับมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างทุกตำแหน่ง

ผู้อำนวยการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการของสถาบัน

มาตรา ๒๕ ผู้อำนวยการมีอำนาจ ดังนี้

(๑) บรรจุ แต่งตั้ง ถอดถอน เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัย
พนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนให้พนักงานหรือลูกจ้างออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่
คณะกรรมการกำหนดแต่ถ้าเป็นพนักงานระดับรองผู้อำนวยการ จะต้องได้รับความเห็นชอบจาก
คณะกรรมการก่อน

(๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสถาบันโดยไม่ขัดหรือแย้งกับ
ข้อบังคับ ระเบียบหรือมติที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๖ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้แทนของ
สถาบัน และเพื่อการนี้ผู้อำนวยการจะมอบอำนาจให้บุคคลใด ๆ ปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้
แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

นิติกรรมที่ผู้อำนวยการกระทำโดยฝ่าฝืนข้อบังคับตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง
ย่อมไม่ผูกพันสถาบัน เว้นแต่คณะกรรมการจะให้สัตยาบัน

หมวด ๓

การกำกับดูแล การบัญชี การตรวจสอบ และการประเมินผลงาน

มาตรา ๒๗ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของสถาบันให้เป็นไปตามกฎหมายและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของสถาบัน

ในกรณีที่สถาบันจะต้องเสนอเรื่องไปยังคณะรัฐมนตรี ให้คณะกรรมการนำเรื่องเสนอรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๘ ให้สถาบันวางและถือไว้ซึ่งระบบการบัญชีที่เหมาะสมแก่กิจการแยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีสมุดบัญชีลงรายการรับและจ่ายเงิน สินทรัพย์และหนี้สิน ซึ่งแสดงกิจการที่เป็นอยู่ตามความจริงและตามที่ควร ตามประเภทงาน พร้อมข้อความอันเป็นที่มาของรายการนั้น ๆ และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

มาตรา ๒๙ ให้สถาบันจัดทำงบดุล และบัญชีทำการของสถาบัน ตลอดทั้งบัญชีกำไรขาดทุนสำหรับการดำเนินกิจกรรมในเชิงธุรกิจของสถาบัน ส่งผู้สอบบัญชีภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี

มาตรา ๓๐ ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกตามที่คณะกรรมการแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของสถาบันและให้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของสถาบันทุกรอบปี

มาตรา ๓๑ ให้สถาบันทำรายงานประจำปีเสนอรัฐมนตรี รายงานนี้ให้กล่าวถึงผลงานของสถาบันในปีที่ล่วงมา บัญชีทำการ พร้อมทั้งรายงานของผู้สอบบัญชี รวมทั้งคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการ โครงการ และแผนงานที่จะจัดทำในภายหน้า

มาตรา ๓๒ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมประสิทธิภาพและการตรวจสอบการดำเนินงานของสถาบันให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ โครงการ และแผนงานที่ได้จัดทำไว้ ให้สถาบันจัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานของสถาบันตามระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสามปี

การประเมินผลตามวรรคหนึ่ง ให้จัดทำโดยคณะบุคคลหรือองค์กรที่เป็นกลาง และมีความเชี่ยวชาญในด้านการประเมินผลกิจการองค์กร โดยให้มีการคัดเลือกตามวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๓ ในระยะเริ่มแรกซึ่งยังไม่มีคณะกรรมการสถาบันประเมินและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลและบริการสุขภาพตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการบริหารสถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ทำหน้าที่บริหารสถาบันเท่าที่จำเป็นไปพลางก่อน จนกว่าจะมีคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๔ ให้ผู้อำนวยการ พนักงาน และลูกจ้างของสถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข เป็นผู้อำนวยความสะดวก พนักงาน และลูกจ้างของสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ผู้อำนวยการ พนักงานและลูกจ้างดังกล่าวดำรงตำแหน่งและได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง รวมทั้งสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ตามตำแหน่งและอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างเดิมที่ดำรงและได้รับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ถือว่าเวลาทำงานของบุคคลดังกล่าวเป็นเวลาทำงานติดต่อกันกับเวลาทำงานในสถาบันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๕ ให้โอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ และเงินงบประมาณและรายได้ของสถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุขที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไปเป็นของสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้ และให้สถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข เป็นอันยกเลิก

เพื่อเป็นทุนในการดำเนินกิจการของสถาบันในระยะเริ่มแรก ให้รัฐมนตรีเสนอคณะรัฐมนตรีอนุมัติให้มีการจัดสรรงบประมาณให้แก่สถาบัน ภายในวงเงินที่รัฐมนตรีพิจารณาเห็นสมควร เพื่อให้สถาบันสามารถดำเนินการตามวัตถุประสงค์ได้

มาตรา ๓๖ ในระหว่างที่ยังไม่มีระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดของสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดของสถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ที่ใช้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๗ ข้าราชการของส่วนราชการใดสมัครใจจะเปลี่ยนไปเป็นพนักงานของสถาบัน ให้แจ้งความจำนงค์เป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา และจะต้องผ่านการคัดเลือกหรือการประเมินตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

ข้าราชการซึ่งเปลี่ยนไปเป็นพนักงานของสถาบันตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าออกจากราชการเพราะเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่า

ด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้จะต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่ง
ร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๕๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้ชนชาวไทยย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับบริการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน และผู้ยากไร้มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลจากสถานบริการสาธารณสุขของรัฐโดยมีค่าใช้จ่ายตามที่กฎหมายบัญญัติ และการให้บริการสาธารณสุขของรัฐต้องเป็นไปอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ โดยจะต้องส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชนมีส่วนร่วมเท่าที่จะทำได้ และมาตรา ๘๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้รัฐต้องจัดและส่งเสริมการสาธารณสุขให้ประชาชนได้รับบริการที่ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง ด้วยเหตุนี้จึงต้องมีการจัดระบบให้มีการกระตุ้นและส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพโรงพยาบาลและบริการสุขภาพ โดยใช้การประเมินจากภายนอกร่วมกับการรับรองคุณภาพที่โปร่งใส เป็นกลาง ซึ่งใช้ได้กับทั้งสถานบริการสาธารณสุขของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเอกชน ภายใต้มาตรฐานเดียวกัน และโดยเหตุที่สถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล ภายใต้สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ได้วางระบบการประเมินและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล โดยเริ่มต้นจากงานวิจัยและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ขยายผลจนก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงระบบงานในโรงพยาบาลจำนวนมาก ส่งผลให้ผู้ป่วยได้รับการดูแลที่มีคุณภาพและมีความปลอดภัยเพิ่มขึ้น มีการนำแนวคิดการสร้างเสริมสุขภาพไปสู่การปฏิบัติโดยโรงพยาบาลในลักษณะบูรณาการซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการดูแลสุขภาพของประชาชนมากยิ่งขึ้น จึงสมควรปรับสถานภาพของสถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาลให้มีความเป็นอิสระและดำเนินการครอบคลุมได้มากขึ้น